

ชาติ
คนนำทาง

เราจะไปทันหรือยังละ กว่าจะลงจากยอดคอคยนี้ละ ไม่ใช่เล่นเชียวนา
ครับ ผมก็คิดว่ายังงั้นแหละ

ชาติ (เลว)
โศก

เสียงผีเทามาแล้วคนตรีกระหิม คอย ๆ เบา ลง

ข้าพเจ้าไปถึงสปรามตำบลเล็ก ๆ ซึ่งเป็นกิ่งอำเภอของจังหวัดลำปาง เลาเมื่อ
ใกล้ค่ำเต็มที่ คนนำทางผู้ใจอารีได้จัดหาที่พักให้อย่างเรียบร้อย เป็นบ้านพักของ
คหบดีผู้หนึ่งที่สปรามนั่นเอง คนนำทางของข้าพเจ้าได้จัดการพาข้าพเจ้าไปฝาก
ค้างไว้ในฐานะแขกที่มาจากเมืองไกล ซึ่งเจ้าของบ้านวัยชราได้ให้การต้อนรับขับ
สู่ข้าพเจ้าเป็นอย่างดี เช่นเดียวกับน้ำใจของชาวชนบททั่ว ๆ ไป ที่มากไปควย
ความเมตตาตลอดคนทางเดินควยอักษยาศัยอันบริสุทธิ์เหลือเกิน

ข้าพเจ้าพำนักอยู่ในสปรามได้ ๓ วัน เต็ม ๆ ๓ วันที่เที่ยวชดช้อนไปตามหมู่บ้าน
ซึ่งเรียงรายอยู่ไต่ห้วงหุบเขาแห่งนี้ และ ๓ วันที่ข้าพเจ้าได้เรียนรู้อะไรอื่น ๆ
ของสปรามหลายอย่าง หลายประการที่ดูเกี่ยวข้อง ที่นี้ ข้าพเจ้าพบกลิ่นไอของเมือง
เหนือแม้ซึมอยู่ทั่วไป มีแต่ความสงบ สงัด สันโดษ และโอบล้อมอารีซึ่งกันและกัน
และวันที่ ๓ นี้เอง ขณะสมหนาวกำลังโฉบมาคองขวางแรงจึก จนหนาวสะท้าน
เยียบเขาสู่หัวใจ ชาวบ้านก็จัดงานรื่นเริงรับสมหนาวขึ้นอย่างสนุกสนาน เช่นเดียวกับ
กับบักอน ๆ ที่ผ่านมาแล้ว

งานได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อตอนค่ำ ทามกลางแสงไฟสว่างไสว ชาวบ้านทั้งชายและ
หญิงได้ทยอยกันเข้ามาสู่บริเวณงานอย่างคับคั่ง เจ้าของบ้านที่ข้าพเจ้าพักได้หา
คนนำทางและแนะนำข้าพเจ้าให้ลอกจากบตจนแต่วัน เพราะอย่างนอยที่สุดข้าพเจ้า
จะได้พบวันงาน ซึ่งนานที่ปีหนของสปรามในวันนี้

1/๓๗

(คนตรีแฉวขึ้นแล้วจางหาย มีเสียงหัวเราะตลอดกระซิก เสียงตักทายปราศรัยกัน)
(เสียงปรบมือกราว แล้วเพลงร่าวกก็เริ่มขึ้นตามกลางเสียงจ้อแจ)

(กระซิบ)

๑๑๑๑

เฮย มันฟูแฉะ ลึกนั่งผีปอบมากุ้ยควยเวย ถ้ามั่นอยากจะรำเต็มที่
ใครสงสารมัน ช่วยไปโคงสักหนอยเถอะวะ นึกว่าเอาบุญ โดเบิดกักโค ไป ไซ้
ดูย กุ้ยตายเลย หนามันผีรัก ๆ ยังงั้น มึงกุ้ย เหมือนคนเมื่อไหร่ละ ฟังซุกมาจาก
หลุมเมือกเย็นนี้เอง มันศพเคินโค้นีหว่า

๑๑๑๑

หนาคามันน่าเกลียดเหลือเกินเฮะ ไม่น่าเล่น แล้วยังจ้กตอสังขารมาขึ้นคุ้ยกับเขา
อีก เฮย เอ็งกุ้ย คนโกล ๆ แถกหึ่งเลย กุ้ย เขาไปตรงไหนตรงนั้นลอยหมค

๑๑๑๑

(กระซิบ) *รวิ*

ฉันจันทน์นี่แหละ นีร์จวงมันเข้าสิง (หัวเราะ) พอมีว่าสงที่โร มันขยับบ้านไคเมื่อไร
เป็นตึกที่ตกลงมายืนคู่ทำลัษ ๆ ลอ ๆ วาอยากจะทำกรว่าทุกที่ ฝนมันเคย....

ชาติ (เล่า)

(โดยมีเสียงเพลงร่าวกไกล ๆ) จริงที่เคียว ผูหนึ่งคนนั้นยืนคูร่าวกอยู่อีกปากหนึ่ง
ตรงข้ามกับที่พวกหนุ่มคนองพวกนี้ยืนอยู่ และมีโบหนานาที่เกลียดคนกลัวจริงก็จว่า
ตลอดทั้งโบหนามีเตรอยแผดเป็นยุ่งเหิง สังกะทไควาขณะนี้งมีแผดสด ๆ อยู่
คงจะ เติมไปคยวิรวรอยและเล็ดลอะ เอะอย่างทารูทไทรายที่สุด โบหนานันบออก
ไมถูกว่ามีควาณาเกลียดเพียงไร คูกุลาบกับพองน้ำทั้งนี้ขึ้นไปโปะบิควเว รีมี่ปาก
ยบยบ ควงตาถลนแพะจะ ออกมานอกเบา มีรอยยับเยินเห็นชัด ๆ คีแต่ความันยังปรกติ
คี่ไม่ถึงกับบดคหมกทั้งสองข้าง ที่ไหนกแกมชายมีรอยคำคล้ายกับ เน็ดตรงนั้นไคแหง
หลุดหายไป เออ .... คุณลาวชาพเจ้าสยคสยคง เหลือเกิน

เสียงเพลงร่าวกังไกล แล้วมีเสียงกระซิบกระซาบพรอมเสียงหัวเราะ

..... *กจ*

ไอเชิก บอกว่าสงสารมันหนอยเถิดวะ ขวไปโคงมันร่าที่เถอะนา

..... *รวิ*

ฮือ โอบา ไมเอนา ร่าไมลง

..... *กจ*

ลาว แนะแซ่ กลับแล้ว กลับแล้วเห็นไหม (หัวเราะกระเซ้า) มัวช่าอยู่ไค

..... *รวิ*

เออ กลับเสียทีก็ คูกูเรศเติมทน มันยืนคูอยู่ไค

ชาติ (เล่า)

หญิงผูนางสงสารหนาทานาเกลียดคนกลัวคนนั้น ~~แต่~~ เกินออกไปแล้ว ชาพเจ้าก็เคิน
เสียงลอกมาบาง โดยบอกให้คนพาเหี้ยวของชาพเจ้าที่เจ้าของบานี่ไซมา ให้เยินคู
ร่าวกไปพลางกอน บอกตรง ๆ ว่า ขณะนั้นชาพเจ้าสนใจคณผูหนึ่งคนนี้เหลือเกิน
หญิงผูอาภัพนี้ทุกคนเขาทั้งเกลียดทั้งขะแยง เพราะหนาคาตอย่างเคียวแทนนี้ทำ
ให้หญิงคนนี้ตองตอกอยู่ในสภาพที่นาเอ็นจอนาตอย่างบอกไม่ถูก
เช็ดเคินพนวงร่าออกไปแล้ว ก็ตรงไปยังประตูออกขา ๆ ไคร ๆ พวกกันหันมามองคู
เชอแล้วกระซิบ บางคนกำหนายนยัยพัยกเพียคกัน ตรงนี้เอง ชาพเจ้าก็เพิ่มความ
เวทนาสงสาร เชอขึ้นเป็นทวีคูณ จึงรีบเคินกระชั้นเขาไปลิก
(เสียงตีเทากรอบแกรบถี่เร็ว เพราะย่าไปบนโบไมแหง)

ชาติ

แม่หนู ..... แม่หนูทำไมรีบกลับนักเล่า

จันทร

เอะ.....

ชาติ

เออ เออ แม่หนูไมลยคูร่าสงกอนหรือจะ

จันทร

อา คุณเป็นไครคะ

ชาติ

ฉันเป็นคเณมาจากเมืองไค กรุงเทพฯ .... ฟังมาได้ ๓ วันเช้าวันนี้เอง

ชาติ
จันทร์

แล้วมาเสียใจอยู่ที่ที่ผิดหรือ ฉันสงสัยและเห็นใจหนูมาก ฉันจึงได้เดินตามหนูมา
โคคะ โธ..... ไม่มีใคร เขาพูดอย่างคุณพูดเลยคะ มีแต่เขารังเกียจทั้งนั้น แล้ว
ใคร..... ใครบางจะไม่เสียใจ คุณก็คุยสิคะ ตลอดเวลาหนูว่าเหวเหลือกิน...
(คนตรีกระห่มแล้วหรีกลอด)

ชาติ
(เล่า)

~~จันทร์โคเลาเร่รอนราวที่นาสงสารของเธอให้ข้าพเจ้าฟัง ตลอดเวลาที่เราร่วมฝ่าลม
หนาวไปตามหนทางแคบ ๆ ที่ตัดขวางไปยังไร่นาของเธอ ข้าพเจ้ารับฟังไว้คอยหัวใจ
หกหูที่สุด บางคราวก็เป็นความนาสงสารของ ความยากลำบาก และบางครั้งก็น่าเห็นใจ
รวมทั้งความนาสงสาร มีกรรมวิบากหลาย ๆ อย่าง ของข้าพเจ้ารวมอยู่ด้วย
ในชีวิตของหญิงสาวผู้นี้ ตลอดเวลาที่ข้าพเจ้าได้รับฟังไว้จากปากของเธอตั้งแต่ตอน
จนจบ.....~~

จันทร์ (เล่า)

คนตรีแม่คนกวานเบา ๆ ตลอดเวลาที่จันทร์เล่า

ที่หมู่บ้านของเรา ไร่นาของเราอยู่ติดกัน เราเติบโตมาด้วยกัน และเป็นเพื่อนเล่น
กันมาแต่เด็ก ๆ คุณก็มองเห็นแล้วใจใหม่คะว่าชีวิตของเราเดินคู่กันมาเป็นเส้นขนาน
ที่ราบเรียบเพียงใด พอส่งเราไปเรียนหนังสือที่ในเวียงลำปาง เราจบการศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาด้วยกัน แลส่งพ่อเอาเราทั้งสองคนกลับมาบ้าน มาช่วยดูแลกิจการในไร่ใน
บ้านแทนคุณแทนตาของพ่อ แล้วในที่สุด เราก็รักกัน แพ้จะเรียกใจว่าหัวใจของเรา
แยกจากกันไม่ได้เลยชั่วชีวิต

เขาชื่อรัตนคะ สูงใหญ่ คมสัน สมเป็นชายทุกระเบียดนิ้ว แล้วหนูเป็นคนสวยของที่นี่
จริง ๆ นะคะ คุณ มีคนมาสู่ขอหนูหลายสิบราย แต่พ่อบอกปัด แล้วหนูก็ไม่ต้องการ
ไร่นาของเราหลายสิบไร่ทั้งสองฝั่ง กำลังจะรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน คุณก็คิดว่า
อนาคตของเรากำลังจะเป็นปีกแผ่นแนมหนาเพียงใด ถ้าหากชีวิตของหนูและของเขารวม
เป็นชีวิตเดียวกัน

ลำห้วยเล็ก ๆ หลังเนินเขาสูงนั้นแหละคะ ที่เราพากันเดินไปแล้ว/ที่/อยู่ แอบคุยกัน
เสมอลำพังสองต่อสอง พ่อโกรธ แต่พ่อตามใจเพราะรัตนเป็นคนดีที่พ่อเห็นมาแต่ตอนแต่
ลอด นำในห้วยนะคะ ใสแจ๋วเห็นกระทั่งตัวปลาวาย มันลึกคะ ลึกจนเราเห็นมันเป็น
สีเขียว ใสใล่โดย ๆ เจ็บสังค แล้วก็รมเย็นถูกใจเราเสียจริง ๆ (สะอื้น) พุกที่ไร
หนู.... อุกที่จะกึกถึงมันไม่ได้ทุกครั้ง....

คนตรีแม่คนกวานเบา ๆ ตลอดมากระห่มขึ้นแล้วขาดหายไป

รัตน

จันทร์ เมื่อเขาตัวเองพินิจเรื่อง เรากับพ่อ เห็นพ่อยุ่ง ๆ มาหลายวันแล้วไม่กลาถาม

จันทร์ สามถนอะไรกับหนู
 คนเม่า เพลง ร่ำว่าวงพรหมกับเตียง เอะอะเจียวจาว
 (ล่อแอ) มาจันทร์มาร่ำกับพี่หนอย คนสวย ลอกที่ พี่โคงแล้วก็ตองลอก แอ...
 ยั่งงาน...ยั่งงาน แหม ... เพลงมันรอยเหลือเกิน...
 จันทร์ (ตกใจ) วุย ร่ำคีคีคะ
 คนเม่า คี ๆ ยั่งกาย ยั่งงั้งไซใหม่
 จันทร์ วุย ... เอะ ทำไมตองเลมมา ๆ ยั่งงั้งควย เห็นฉันเป็นยังงไปนี่
 คนเม่า ฐูไร... ลูกนิกลูกหนอยก็ไม่ได้ ที่เขาเตสร่ำกอกกันกลมยั้งไม่เป็นไร หรือหวงเนื้อ
 จันทร์ ฉันไม่ใช่ผุหุญงอยงั้นนะจะบอกให้
 รัตน์ จันทร์ กลับมาน...
 จันทร์ รัตน์...
 รัตน์ กลับมาน... กลับมานานเคียวนี้ เลิกกันที ไอร์ว่าวงร่ำแสงบ่า ๆ นี่นะ ไป.. ไปที่ดคียว
 (กระหือกระหอบพรหมกับมีเตียงวัง)
 จันทร์ ดุย .. เจียรรัตน์ ออย่าบีบมือฉันแรงนักสิ แลวอย่าวัง เร็วนัก ฉันวิ่งตามไม่ทัน
 (มีเตียงตะโกนไล่หลังมาแวว ๆ)
 หวงนิกหรือ ... ~~ฉันคงต้องหวงไปเค~~
 แอ คีละวะ มันไม่มีเรื่องบางกแล้วไป ถาณิกเมื่อไรละกอ... คอยดู...
 (~~เสียงคนตรีเรื่อกระชั้น แลวชากหายหวนลง มีเตียงหอมของคนที่สอง~~)
 รัตน์ ~~ว~~ ยั่งงั้งแล้วยั้งร่ำอยู่เค ทุเรศยั้งงั้งแล้วยั้งทตดำ... ร่ำ ... ร่ำ...
 จันทร์ แลวถาไมร่ำแล้วจะทำยังง....
 รัตน์ ก้อออกมาเสียวี่...
 จันทร์ ลอก.... ฮี... ไม่เสียมารยาทหรือ
 รัตน์ ลอ มารยาทไรร่ำวงเลว ๆ วงนี้เรามีควยหรือ นั่นหรือมันมีมารยาท ... เลิกกัน
 ไอร์ว่าวงบ่า ๆ นี้ เลิกนะ ที่นี้เห็นร่ำเป็นไม่ได้
 จันทร์ ทำไม ... ~~งั้ง~~ ~~งั้ง~~ ~~งั้ง~~
 รัตน์ เขาเห็นว่าสวยหนอยไซใหม่ละ เขาจึงไคเอาไปร่ำลาวรูปโฉมอยู่นะ มันสวยน่า
 คลอเคลลาอยู่นอยเมื่อไร/ะ ฮี... ฐูบางใหม่ว่า ทีวีเราหนาตาไมสวยยั้งงั้งใคร เขา
 จะสวาทเท่าไร เขียว ~~ไซ~~ ไซใคร ๆ เขาชอบเขาเอาใจใส่ละ เพราะสวยอยงเคียว
 ทรอกนว่า มันไม่จริงสักคน ไอพวกปีศาจเหล่านี้ เอะอะ .... หรือคิควาเขาจะ
 จริงจั้งควย ถาเราไมสวย หนี ถาเราไมสวยยั้งงั้ง

หวงนิกหรือ

จันทร์
รัตน์
จันทร์
รัตน์

อย่ามาว่าเขานะ ก็มันดีละ ไม่ใช่รักเพราะจันทร์สวยหรือ
หยุดคนะ อย่ามาว่าฉันรักเพราะจันทร์สวย
ก็หรือไม่จริงละ ถ้าฉันไม่สวย รัตน์จะรักหรือ (หัวเราะเยาะ ๆ)
ก็ละ..... แม่คนสวย ฟังนะ ถ้าจันทร์เขาใจยังงั้นก็แล้ว คุณี เห็นไหม อ๊ะไร
..... เห็นไหม

จันทร์
รัตน์
จันทร์

ตาย..... มีคโณ จะทำไมจันทร์
ก็คิดหรือว่าฉันรักจันทร์ เพราะจันทร์สวย มีคณ..... คุณี นี่... นี่
วาย..... ตายแล้ว.

คนตรีกระพุ่มแซกอุยควาย

รัตน์
จันทร์

นี่...สวยนัก นี่...นี่
โอย... ขวยควาย

รัตน์

(คนตรีหยุดเสียงลมโกรม เสียงทอม เสียงร้องครางและร้องไห้)
ที่นี้ละหมกสวยแล้ว คอยดูบางว่าฉันจะยังรักจันทร์ใหม่ แล้วเชอคอยดูไปว่า
ไอพวกปีศาจนั่นมันจะยังต้องการจันทร์อีกใหม่ ถ้าหน้าของจันทร์ถูกเนื้อมันงี้แล้ว
ฉันลากอนละวันหนึ่งฉันจะกลับมาอีก มาเพื่อให้จันทร์ภูมิใจว่า ฉันรักจันทร์เพราะ
ความสวยของจันทร์หรือเปล่า.... (หัวเราะอย่างแค้น ๆ หัวเราะ...หัวเราะ.)

คนตรีกระพุ่มขึ้นแล้วเบาละง

จันทร์ (เล่า)

คุณีเขาใจหรือยังละคะ ว่าหน้าของหนูทำไมถึงเป็นอย่างนี้ เขาเจอมันลงไป
ควยมีคโณที่คมกริบอย่าง ไม่ปราณีปราศัย เขาทำมันไปอย่างไรครายทารุณ
ซากสัตว์ล้มปะชัญญะ เขามาจะ ตอนนั้นเขาเบาแ ๆ เขาทำลงไปควยความพลง
พลวนแท้ ๆ เขาต้องการจะให้หมกสวย แล้วมันก็สมใจเขาทุกอย่าง สมใจ
เขาเหลือเกิน

ชาติ
จันทร์

แล้ว เขากลับมาอีกหรือเปล่า
เปล่าขอยกคะ ตั้งแต่วันนั้น เขาสาปคุณีไปเลยที่เดียว พอหนูไปแจ้งความกับ
หัวหน้ากิ่ง หนูไม่เอาเรือหรือคะ แต่หัวหน้ากิ่งไม่ยอม บอกว่าหน้าหนูเสีย
โฉม แกกก็มีส่วนเกี่ยวของอุยควายเหมือนกัน หัวหน้ากิ่งเลยส่งคนออกสืบจับ
แล้วจับไม่ได้

ชาติ
จันทร์

เขาหายไป ๒ วันนะคะ จากวันที่เขาเช็ดหน้าหนูแล้วนะ แล้วมีคณเห็นเด็ก
ลอคเขามาบ้าน ตอนนั้นหนูกำลังรักษาแผลนอนหมกอยู่ในบ้าน ไม่รู้หรือคะ พอ
เขาระแคะระคายว่าเขาหน้าที่กำลังต้องการตัว เขาเลยเกิดคิดใหญ่ คราวนี้
ไม่รู้หายสูญไปไหน

ชาติ

ถ้าเขามาละ หนูจะทำยังไง

จันทร์

ถ้าเขามา... ถ้าเขามา หนูก็จะภูมิใจเขาสิว่า เขาจะยังรักหนูอยู่เหมือนที่เขาพูดไว้ไหนในเมื่อ... ในเมื่อหน้าตาหนูเป็นอย่างนี้แล้ว

ชาติ

หมายความว่าหนูยังรักเขาอยู่ใช่ไหม

จันทร์

(ส่อ) ค่ะ... หนูยังรักเขาอยู่เสมอ คุณเขา หนูไม่เคยลืมเขาเลย แล้วก็ไม่โกรธเขาควยที่เขาทำหนูอย่างนี้ หนูรักเขาแล้ว คนเรานะคะ เราไม่ใช่จะอยู่ในโลกนี้ด้วยความพยายามเท่านั้น ไหว่ควนในกรณีใด ๆ เราต้องการความเห็นอกเห็นใจ และการอภัยกันอยู่เสมอ หนูให้อภัยเขาคะ ให้อภัยจริง ๆ แต่หนูรอเขามาเกือบปีแล้ว... เขาก็ยังไม่มีความว่าจะกลับมา บางที... บางทีเขาอาจจะไม่ต้องการหนูแล้ว เมื่อรู้ว่าหน้าตาหนูน่าเกลียดคนน่ากลัวยิ่งงี้ ใจใหม่คะ ฉันคิดว่า เขาคงไม่เป็นยังไง

ชาติ

แล้วเป็นไงละคะ โทษหนักอะไรนะ มันพอจะพบกับหัวหน้ากึ่งเขาได้ ถ้าหากว่าหนูเป็นฝ่ายไม่เอาความ หนูคอย... แลงก็คอยหา

จันทร์

ชาติ

ฉันคิดว่า เขาคงไม่คิดน ซิวา หนูจะไม่เอาความ เขาคงหลบซ่อนหน้าซ่อนเร้นไปเพราะกลัวความผิดมากกว่า เอะนะ ฉันคิดว่า วันหนึ่ง เขาคงกลับมาหาหนูแล้ว เป็นของหนู เหมือนอย่างที่เขาพูดไว้

จันทร์

หนูมีความมั่นใจเป็นไปไม่ได้หรอกคะ (ส่อ) บางคราวนะคะ หนูคิด ๆ อย่างจะฆ่าตัวตายเสียให้พ้นเวรพบนกรรมไปเสียที คุณคิดๆสิคะ ใคร ๆ เขาเห็นหน้าหนู เขาก็เมินหน้าหนีเพราะเกลียดชัง บางคนเขาเวียดลิ้นงูตีปอบ เพื่อนเก่า ๆ พวกนั้นหลบหน้าตาตาหนูอยู่ตัวคนเดียวในโลกนี้แท้ ๆ แม่แต่พอ แม่แต่เพื่อนฝูง พอหนูเคยพูดว่า หนูมันลูกมารมาเกิด หน้าจึงอัปลักษณ์ยิ่งงี้ แะไม่มีความมั่นใจเป็น ความเคารพระหยาบของหนูนี้คะ แกกลับคิดว่า หนูเป็นคนสร้างความอัปอายชายหุดหน้าให้แกแก ตามจริง ๆ เอะคะคุณซา... หน้าตาหนูหน้าเกลียดคนน่ากลัวมาก เชียวหรือ

ชาติ

อ้อ... อ้อ ก็ไม่มากนักหรอก

จันทร์

ไม่จริง.... ไม่จริง หนูว่ามันเลอะเหลือเกิน และจนเกือบไม่ใช้หน้าคพ หนูดูกระจกพอเห็นตอง สะดุ้ง เกิ คมาหนูก็ยัง ไม่เคยเห็นหน้าใครน่าเกลียดเหมือน

ชาติ

หนู
อย่าไปเสียใจนักเลยหนู โชคกรรมของคนเราเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่พ้น ชีวิตเรา
อยู่เราก็ตอดสู่อันตรกอไป นั้นแหละคือความปรารถนาของเราอย่าง เกี่ยว หนู

ชาติ รักเขาไซ้ใหม่ ฉะนั้นหนูก็ต้องต่อสู้เพื่อความปรารถนาของหนู คอย ... ๆ
จอไปว่าวันหนึ่งจะเป็นของ เรา วันหนึ่งเขาจะกลับมา หนูไม่สวย หมกสวยก็
เพราะเขา เพราะฉะนั้นเขาก็ต้องกลับมาเพื่อหนูอีกครั้งหนึ่ง

จันทร์ ค่ะ... หนู หนูจะคอยเขาคอไป แต่คุณแน่ใจไหมคะ ว่าเขาจะกลับมาหาหนูอีก
ฉันแน่ใจ เขาจะตองกลับมาอีกแน่นอน

ชาติ คุณจะขึ้นบ้านหนูใหม่คะ ถึงบ้านหนูแล้ว

จันทร์ ชอบใจ วันหลังดีกว่า เอล... ไหวยน้ำลึกที่ว่า เดินไปอีกไกลไหม....

ชาติ ไม่ไกลหรอกคะ หลังไร่นี้ออกไปอีกนิดเดียวก็ถึง อยู่ว่าง ๆ หนูออกไปนั่งคน
จันทร์ เคียวบอย ๆ แต่... แต่มันก็อดคิดถึงเขาไม่ได้

ชาติ ฉันกลับละนะ วันสองวันจะมาคุยควยใหม่ แล้วที่พูดอย่าลืม

จันทร์ ค่ะ คุณก็กับหนูเหลือเกิน ไม่มีใครเขาพูดอย่างนี้กับหนูเลยแหละคะ ไม่มีจริง ๆ
คุณคะ หนูกราบ หนูจะเชื่อคำคุณเสมอ

คนตรีกระหมื่น แล้วทร่ลล

ชาติ (เล่า) คืนวันนั้น ข้าพเจ้านอนไม่หลับเกือบตลอดทั้งคืน คำพูดทุก ๆ คำจากจันทร์ หึ่ง
ผู้ถามเพียงตามคิมากองอยู่ เเทบสองข้างหูของข้าพเจ้า หลับตาลงที่ไร ก็ยังเห็น
ใบหนายูี้เลอะ เเทะควยรอยแผล เปนนั่นหลอกหลอนใตคองสะคองคั้นควยความนา
เกลียดคนากลัว ใบหนาของจันทร์ เป็นใบหนาที่เหมือนศพเกินใครจริง ๆ ข้าพเจ้า
เกิดมา ยังไม่เคยเห็นใครหนาทานาเกลียดเหมือนเขนนัน ยิ่งอยู่ในเงาสลัวของ
แสงจันทร์ขณะ เกิดคุยไปกับข้าพเจ้าควยแล้ว คุณเต็มไปควยเงาเหลี่ยมเป็นรองรอย
ทั่วใบหนา จนข้าพเจ้าเกือบไม่กลวที่จะมองหนานั้นใครตรง ๆ

แต่อย่าง ไรก็ตาม จันทร์ เป็นหญิงที่น่าสงสารที่สุดในความรูสึกของข้าพเจ้า เธอ
มีลักษณะเหมือนกำลั้งลคคยอยู่ในน้ำลึก จะจมมีจมแหล และโดยปราศจากคน
ชวยเหลือแถมแตนคนเดียว ถ้าเป็นทาน ทานจะทำอย่างไร...? เอล.. จำทำ
อย่างไร

ข้าพเจ้าเวียนไปที่บ้านของจันทร์อีกหลายครั้ง ไปเพื่อปลอดและให้กำลั้งน้ำใจแก่
หญิงผู้กำลั้ง จะจมน้ำตายคนนั้น เเทที่ชวยไค จนในที่สุด เขาของบ้านที่ข้าพเจ้า
อยู่ก็ลคสงสัยมีไควาเหตุไจน แจกต่างดินของแกจึงมีอันเป็นไปอย่างปลาคที่สุด

ชาติ นี้ คุณ... คุณไปเที่ยวบ้านนังจันทร์หลายหนแล้วหรือ
เจ้าของบ้าน ครับ ๔ ครั้งเห็นจะไค
ชาติ เป็นไงบาง... สบูกก็ใหม่

ชาติ
เจ้าของบ้าน

(หัวเราะ) ก็ดีเหมือนกันครับ แผลกดี
ผู้หญิงสวย ๆ มีอกกลมเตไป คุณนี่ยังงั้นนะ ถึงได้....
ฮา...

ชาติ
เจ้าของบ้าน
ชาติ

(หัวเราะ) ดีดีเหมือนกันแต่แบบแผลกดี ใคร ๆ เขาก็ว่าคุณไปคิดพันกันทั้งนั้น
ปู่โธ.... พอเลี้ยง ตายเลย ทำไมพากันเข้าใจกันงั้นไปได้ หนาทายงั้น
ผมเห็นจะติดไม้ลงหรือครับ ที่ไปนะ เพราะสังสารจักร์ เป็นคนที่น่าสังสาร เหลือ
เกิน จริง ๆ ครับ

เจ้าของบ้าน

แต่ว่า... มันค่อนข้างจะเป็นคนบ้า ๆ บอ ๆ อยู่สักหน่อยตั้งแต่หน้ามัน เป็นยังงั้นมา
แต่ก่อนเป็นคนสวยมากทีเดียว ใครเห็นใครรัก ใครเห็นใครหลงมันทั้งนั้น เจ้า
รักมันหึงหึงเลย เจื่อนหน้าเอาทำให้ผมท้อ

ชาติ

ผมทราบแล้ว จันทร์เล่าให้ผมฟังหมด คุณ ๗๐ เป็นคนมีกรรมมาก ยังงั้นแหละครับ
พอคนมีแปดควายหาหนาทาของตัวเองน่าเกลียด ก็ชักบ้า ๆ เป๋อ ๆ สติสติงชักจะวุ่น
วายไปบางมันเป็นความทุกข์ ความขมขื่นของแก (หัวเราะ) โธ เห็นผมไปคิดพัน
แกไปได้อะไรครับ ผมเห็นจะไม่กล้าไปบ่อย ๆ

เจ้าของบ้าน

นั่นนะซี ตอนแรก ๆ เห็นใคร ๆ พูกรัน ผมก็ชักเอะใจ

ทั้งสองคนหัวเราะพร้อมกัน แล้วคนตรีกระหึ่มขึ้นแล้วเบาลง *

ชาติ (เล่า)

ใกล้วันจะกลับของข้าพเจ้าเข้ามาแล้ว เหตุการณ์ในสปรามก็ยังคงดำเนินไปอย่าง
เรื่อยเรื่อยเหมือนเช่นเดิม ค่ะนั้น ข้าพเจ้าก็ไปบ้านจันทร์อีก บอกละไม่ว่าทำ
ไม่วิวิตของหญิงผู้รักพวกนี้ จึงนั่งเขาไปในจิตใจของ ข้าพเจ้าจนยากที่จะลืมได้
มันคลายความกังวลใจ อีกอย่างหนึ่ง ซึ่งเกิดอยู่ในความรู้สึกของข้าพเจ้า ว่า
ถ้าหากไม่ได้ทำอะไรลงไปแล้ว ข้าพเจ้าต้องขาดความสุขไปเสียอย่างหนึ่ง
พระจันทร์คืนนั้นสลัว มีเมฆคำลอยอยู่เต็มไป ลอยผานดวงจันทร์กอนแล้วกอนแล้ว
มันทำให้ทางเดินไปสู่บ้านจันทร์ เดี่ยวสว่าง เรือง เดี่ยวมีคส์ลัว สลับกันกุพิณที่เดียว
จนใกล้จะเกือบ ๔ โมง ข้าพเจ้าจึงได้บอกลากลับ ทามกลางการร่อนนำตาของ
จันทร์ อ้อ... พบบ้านออกมาแล้ว ก็เป็นขุมไม้ในหนารั้งข้าพเจ้าจะต้องเดินผ่าน
เขาไปทะเล่อีกทางหนึ่ง

เสียงคนตรีเบา ๆ เสียงฆ้องเท่าเกิดกรอบแกรบ แล้วกระหึ่มขึ้นซาดหายไป

รัตน์

ใคร หยุก... หยุกเดี๋ยวนี้.... หยุก

ชาติ

(เบา) นั่นเอง นั่นใคร

รัตน์

โอคนกรุง เทพา ไช้ใหม่ มาติดแม่คนสวยหรือ บอกรตรง ๆ ว่ามาเกี่ยวสาวที่นี้
ไช้ใหม่

ชาติ
รัตน์

เปล่า ๆ จริงๆ
อย่าโกหกนะ เกี่ยวพ่อพันคอขาด ใคร ๆ เขากพูกกันทั้งนั้นแหละ ว่าแกมาติดจันทร์
ที่นี่ หนาเสียโฉมอย่างนี้ แลวยังอุตสาห์เวียนไม่เวียนหน้าอีกหรือ

ชาติ
รัตน์

รัตน์ คุณชื่อรัตน์ใช่ไหม
(หัวเราะ) รูแล้วก็ตี แปลกใจที่พบใหม่

ชาติ

แปลกใจมาก แลวกตีใจควย นี่แน่ นายรัตน์วางภาพที่ถือคือกว่า แลวมาพูกกันอย่าง
ฉันทมิตร ฉันทมิตรนะ ไม่ใช่มารายอย่างที่นายรัตน์คิด นี่แน่ อีก สองสามวันฉันจะ
กลับกรุงเทพฯ ฉันไม่เคยปรารถนาอย่างนั้นหรอก โยนคาฟเสียบชิ เราพูกพูกกันโดย
ไม่มีภาพก็ได้ใช่ไหม แลวกตีเป็นการพูกก็ควย

รัตน์

ก็โค ทำไม

ชาติ

ฉันอยากพบนายรัตน์เหลือเกิน แลวไม่ตีมากอดเลยว่ จะมีโชคตีได้พบในวันนี้

รัตน์

สั้น ๆ ก็กว่านะ

ชาติ

(กระแอม) ฉันอยากรูว่ นายรัตน์หนีไปไหนตลอดเวลาปีเต็มที่ผ่านมา

รัตน์

ถามอย่างนี้จะจับกันหรือ

ชาติ

มีประโยชน์อะไรที่จะจับ แลวรูหรือเปลวว่ ฉันจะ เอาค่านาจะอะไรมาจับ บอกเปลวว่
ซูลิโหเราโคพูกกันอย่างมิตร นี่เป็นใจจริงของฉันท

รัตน์

ก็โค หนีเกล็ดเขาไปไป ที่เถินบาง ตากบาง ระดหงบาง ปีเต็มพอดี ฟังมาแฉมอยู่
แฉว ๆ นี่ โคเมื่อตอนหัวค่านีเเอง

ชาติ

ทำไมไม่ไปทวจันทร ทำไมเมื่อก่อนหน้านี้จึงไม่มาที่นี่ ทำไมจะตองหนีเขาเหมือนเรา
มีโทษหากนตาย ทำไมทำบาปแล้วไม่ยอมรับบาป ทำไม...

รัตน์

ฉมึตึกไปแล้ว ฉมกั้วจันทรจะพยามาทฉม ฉมกั้วคำรวจจับ กั้วทุกอย่าง ฉม
ไม่ควรทำอย่างนั้นเลย

ชาติ

จันทรไม่พยามาท แลวกตีไม่ตองกั้วคำรวจจับ เรื่องมันนิกเดียวเท่านั้น รูใหม่ว่
จันทรยังรอคู้ใจนายรัตน์อยู่ ว่จะรักเขาหรือเปไป เขาไม่เคยพยามาทคุดเลย

รัตน์
ชาติ

โช รอดม จันทรรอดม จันทรไม่ไค่พยามาหตาม
จริง ๆ คุณควรจะรับบาปของคุณไค่แล้ว กลับไปหาเขาเสีย ปีเต็มคุณทรมาณใจ
ผู้หญิงคนนี้เพียงไร รอดมจันทรนี้แน่ ผมจะไปเรียกจันทรมาพบกับคุณ

รัตน์
ชาติ

เดี่ยวก่อน ผมยังไม่รู้อย่างไร คุณมาที่นี่ทำไม ใคร ๆ เขาบอกว่าคุณมาติดจันทร?
ผมส่งสารจันทร คุณเข้าใจไหมที่ผมตอบอย่างนี้..

รัตน์
ชาติ

ผมเข้าใจ
คุณไม่เคยเห็นหน้าเขาเลยใช่ไหม ตั้งแต่คุณสร้างกรรมเวรไว้มันครั้งนั้นแล้ว

รัตน์
ชาติ

ยังเลยครับ ผมคิดถึงจันทรเหลือเกิน แล้วยังรักเขามากเหลือเกิน ผมเข้าไปแต่ ๆ
มันโกรธจนระงับสติไม่อยู่ จริง ๆ ครับ โช... แผลที่หน้าจันทรจะเป็นยังไงบ้าง

รัตน์
ชาติ

(ซา ๆ หนัก)

ก็ไม่รู้ มันจะนาได้พูดเกลียดสักแค่ไหนก็ไม่รู
(หัวเราะเยาะ) เคียวคุณคอยดูเองก็แล้วกัน แต่อย่าลืมบาปอะไรที่คุณสร้างลง
ไปแล้ว คุณต้องรับ คุณอย่าสร้างบาปนี้ซ้ำสองลงไปอีก

รัตน์
ชาติ

ครับ
เสียงผีเห่าเดินกรอกรบ คนตรีกระหึ่มแล้วเบา

รัตน์
ชาติ

(ตะปัดเรียกเสียงไม่ฟังทั้งนี้) จันทร จันทร ออกมานี่หน่อยดิ
ซา... คุณกลับมาอีกใช่ไหม

รัตน์
ชาติ

ลงมานี่หน่อยซิ มีข่าวดีจะบอก
เสียงผีเห่าดกดกลงบรรได

รัตน์
ชาติ

อะไรคะ ซาวดี
เดินตามฉันมาสิ ใ้ดี ก็ยวก็จะรู้เอง

รัตน์
ชาติ

เสียงผีเห่ากรอกรบ คนตรีแย่งขึ้น เบา ๆ ตลอดไป
(เลาซา ๆ) เมษค้ำก่อนใหญ่ ลอยเขายกมังกวางจันทร เสียงผีเห่าเสียดสนิททำให้ทาง

รัตน์
ชาติ

เดินไปยังซุ้มไม้คนชางจะมีคนมาถักหนอย เมื่อดึงซุ้มไม้เขาพาเจ้าจึงบอกให้จันทร
หยุดรอคอย แล้วเขาพาเจ้าก็เดินเขาไปโศกซุ่มเพื่อจะเรียกรัตน์ให้ออกมา เลอ...
มันช่างเป็นการพบที่แสนหุ้ลทุกเลเสียนี้กระไร ๑ ปีเต็มในชีวิตรักของหญิงชายที่น่า

รัตน์
ชาติ

ส่งสารทั้งสอง คราวนี้เองเขาก็จะรู้ ไค่พมกันควยความเข้าใจ (หัวเราะ)
อาฮา... มันขึ้นความภาคภูมิใจของชาวเขาเสียนี้กระไร ที่เขาทั้งสองจะมาพบกัน

รัตน์
ชาติ

โดยมีชาวเขาเป็นผู้จัดการจับคู่อย่างรวกเร็วที่สุด
รัตน์ รัตน์ ออกมาสิ จันทรมาแล้ว ยืนอยู่มีค ๆ นั้นผู้แน่

รัตน์

เรื่องรักการของแม่

เสียงนี้เท่ากรดบแกรบคั้งขึ้น คนตรีกระหิม

รัตน์ จันทร จันทร
 จันทร รัตน์ชา จันทรนี่
 ชาลี (หัวเราะ) ไปเถอะ ตกตงกันเอง เอะอะนะ หัวว่างก เรียบรอย พรุงนี้ฉันจะมาถาม
 ชาว สวัสดิ์.....

เสียงนี้เท่าแล้วเคินหายไป

จันทร รัตน์.... รัตน์ชา เธอกลับมาเมื่อไรนี่ อูย อวยารักฉันแน่นนักสิ...
 รัตน์ คิดถึงจันทรใจจะขาด จันทร มันมีคเหลือเกิน ทำไมนะ ฉันถึงจะได้เห็นหน้าจันทร
 จะใครอบบาวที่ทำไ้ ฉันสงสารจันทรเหลือเกิน คราวนี้แหละฉันจะไม่จากจันทรอีก
 แล้ว ฉันกลับมาให้จันทรก็ใจโงะ ว่าฉันจะรักจันทรอยู่อีกหรือเปล่า

จันทร รักจันทรแน่หรือจะ ไม่ใครรักจันทร เพราะความสวยแน่หรือจะ
 รัตน์ จันทรยังสงสัยจะไรอยู่อีก ไม่รัก ฉันจะกลับมาทำไม เอะ ทำไมพระจันทรยังไม่พ
 โยเมฆกลอนนี้สักทีนะ ฉันจะไ้เห็นหน้าจันทรถนัดสักหนอย

จันทร แนะคะ ลึกนึกเดียวก็จะพแล้ว อวยารักจันทรแน่นนักสิคะ
 รัตน์ เอะ... พแล้ว ไหนจันทรจา หันหน้ามาสิ... ทำไมกมหน้าอยู่เลา ฉันจะ
 ไ้ใครอบบาวที่ฉันทำไว้สักหนอย

จันทร (สู้อ้น) รัตน์ชา อยากคูหรือคะ คูหน้าจันทรให้เต็มตาสิ
 รัตน์ เอะ... (ตกใจ) จันทร นี่หน้าจันทรหรือนี่ ตายแล้วหน้าจันทรหรือนี่ โย...
 จันทร (รองไห้โย) รัตน์เกลียดไซ้ใหม่ ปล่อยให้ ปล่อยให้... ปล่อยให้... (เสียงวิ่ง...
 เสียงรองไห้ ทางออกไป)

รัตน์ จันทร..... อยาหนี กลับมากอน.... จันทร จันทร กลับมากอน....
 (คนตรีกระหิม มีเสียงวิ่ง เสียงตะโกนไล่หลัง)

รัตน์ กลับมากอนจันทร (หอบอย่างเหนื่อย) ฉันยังต้องการจันทร ฉันจะรับบาวที่ฉันทำ
 ไว้ ฉันไม่เกลียดจันทรเลย ไ้... กลับมากอน จันทรอย่าวิ่ง ชาฉันแพลงวิ่งไม่ไหว
 จันทร จันทร เธอจะไปทำไมที่หายนั่นนะ อยาจันทร อยากระโคค อยาโคค
 จันทร ไ้ จันทร

(คนตรีกระหิมขึ้นสู่ซีก มีเสียงทุ้มทกน้ำ แล้วคนตรีซาคหายลง)
 (และมีเสียงรองวิกของจันทร เสียงนำไหลริน)

รัตน์ ไ้... จันทร จันทร เธอจากไปเพราะฉันแท้ ๆ เธอเข้าใจผิด ฉันไม่เกลียด
 เธอเลย จันทร ฉันไม่คิดเลยว่าทำไมตาชช เธอจะนำเกลียดถึงแค่นี้ ฉันตกใจ

